

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125258677
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2026:6125258677.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: 365.bank, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 31 340 890, zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: A. B., nar: 21.10.1979, C. XXX/XXX, XXX XX D., zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, E. F. X/ X, XXX XX G., IČO: 37 756 508, o zaplatenie 9329,55 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti zaplatenia istiny 50,-Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalobu vo zvyšnom rozsahu **z a m i e t a**.

III. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako kauzálnemu príslušnému súdu v tzv. upomínacom konaní podľa § 1 ods. 2 zákona č. 307/2016, ktorý je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov, domáhal vydania platobného rozkazu, v ktorom by bola žalovaný, D. B. a A. B., uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9 329,55 Eur, vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 806,45 Eur, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 37,72 Eur, ktorý bol vyčíslený od dátumu poskytnutia úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 1 678,73 Eur, vyčíslený odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dátumu poslednej úhrady žalovaných, zákonný úrok z omeškania vo výške 7,00 % ročne zo sumy 9 320,55 Eur od 26.02.2025 do zaplatenia, t. j. úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dátume poslednej úhrady žalovaných do zaplatenia, a poplatku vo výške 9,- Eur.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 05.04.2018 uzatvoril v právnom postavení veriteľa so žalovanými (D. B. a A. B.), v právnom postavení dlžníka a spoludlžníka, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1831035068. Na základe uzatvorenej zmluvy poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 18 000 Eur, ktoré sa mu žalovaní v zmysle zmluvy zaviazali vrátiť a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných podmienok.

2.1. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaní neplnili úver riadne a včas, preto v dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru, v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaných na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, a keďže žalovaní na upozornenie nereagovali, vyhlásil dňa 02.12.2022 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní vykonali úhrady, ktoré započítal žalobca prednostne na istinu : dňa 13.12.2022 sumu vo výške 222,60 Eur, dňa 20.01.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 22.02.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 03.03.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa

18.04.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 19.05.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 23.06.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 12.07.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 28.08.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 03.10.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 24.10.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 24.11.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 20.12.2023 sumu vo výške 220 Eur, dňa 24.01.2024 sumu vo výške 220 Eur, dňa 23.02.2024 sumu vo výške 220 Eur, dňa 19.04.2024 sumu vo výške 220 Eur, dňa 20.06.2024 sumu vo výške 70 Eur, dňa 21.08.2024 sumu vo výške 70 Eur, dňa 22.10.2024 sumu vo výške 50 Eur, dňa 26.11.2024 sumu vo výške 50 Eur, dňa 27.12.2024 sumu vo výške 50 Eur, dňa 23.01.2025 sumu vo výške 50 Eur a dňa 25.02.2025 sumu vo výške 50 Eur.

2.3. Žalobca si uplatnil žalobou voči žalovaným nesplatenú istinu úveru, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou 18 000 Eur a úhradami žalovaných započítanými na istinu, ďalej vyčíslené zákonné úroky z omeškania, zmluvné úroky a poplatky ako nárok na zaplatenie bankových poplatkov vo výške 9 Eur, ktoré boli účtované žalovaným v zmysle zmluvy a sadzobníka poplatkov.

2.4. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil upomínaciu súdu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Lepšia splátka“, aktuálny stav úveru ku dňu 28.02.2005, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02.12.2022, upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 05.11.2022, predžalobnú výzvu zo dňa 06.03.2025, fotokópie doručeníek k uvedeným výzvam a na základe výzvy upomínacieho súdu výpis zo sociálnej poisťovne a výpis Eurisc ohľadne skúmania bonity žalovaných pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2.5. Na základe výzvy upomínacieho súdu žalobca uviedol, že úver bol vyhlásený za predčasne splatný pre omeškanie žalovaných so splátkou splatnou 10.08.2022.

3. Okresný súd Banská Bystrica na základe návrhu žalobcu a ním predložených listinných dôkazov vydal vo veci dňa 27.05.2025 platobný rozkaz, sp. zn. 37Up/343/2025, ktorý voči žalovanému 1/ D. B. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.06.2025 (č.l. 77 spisu).

4. Žalovaná 2/ A. B. podala voči vydanému platobnému rozkazu prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor, v ktorom považuje nárok uplatnený žalobcom za nedôvodný z dôvodu, že žalobca pred uzatvorením zmluvy nedostatočne skúmal bonitu žalovanej, pričom táto povinnosť žalobcovi vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb. z. o spotrebiteľských úveroch, neaplikoval opatrenie Národnej banky SR č. 10/2017 zo 14. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (oznámenie č. 306/2017 Zb.z. účinného od 01.01.2018). Žalovaná 2/ ďalej namietala aj neplatnosť predčasnej splatnosti úveru v dôsledku nepreukázania doručenia právneho úkonu - upozornenie spotrebiteľa na nezaplatené splátky a súčasne nepreukázania doručenia právneho úkonu - zosplatenie úveru. Zároveň žalovaná namietala, že nie je možné ani určiť rozsah omeškania a identifikovať splátky, s ktorými konkrétne mali byť žalovaní v omeškaní, a v prípade neúčinnosti zosplatenia vzniesla z opatrnosti aj námietku premĺčania nároku so splátkami splatnými 3 roky pred podaním žaloby, nakoľko žaloba bola podaná až dňa 19.03.2025. Poukazovala tiež na podstatné náležitosti zmluvy o úvere, na ktorú sa vzťahuje Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písmena f) citovaného zákona takáto zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, pričom doba trvania zmluvy nie je v zmluve uvedená a podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) je obligatórnou náležitosťou aj správne uvedenie RPMN, ktorá nie je podľa žalovanej uvedená správne, keď v zmluve je uvedený údaj 9,30 % a podľa jej výpočtu, podľa kalkulačky RPMN na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, by mala byť ročná percentuálna miera nákladov len 8,91 %.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení voči podanému odporu uviedol, že na podanej žalobe trvá a nestotožňuje sa s tvrdeniami žalovanej obsiahnutými v odpore. Má za to, že súdu preukázal skúmanie bonity a konanie s odbornou starostlivosťou v súlade s platnými právnymi predpismi. Zdôraznil, že výzvu na úhradu omeškaných splátok, ako aj oznámenie o predčasnej splatnosti úveru boli žalovanej riadne zaslané a doručované na adresu uvedenú v zmluve v súlade so zmluvnými podmienkami, preto má za to, že zosplatenie úveru bolo platné a účinné a uplatňuje si nárok správne. K námietke nesprávne uvedenej priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca uviedol, že v úverovej zmluve je uvedená hodnota RPMN vo výške 9,3 %, ktorú považuje za korektnú, zmluva bola uzatvorená dňa 05.04.2018, kedy najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrtrok 2017 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2018 do 15.05.2018 bola 17,50

% a v zmluve je uvedená len suma 9,3 %. Taktiež žalobca podotkol, že interaktívna kalkulačka pre výpočet RPMN nie je relevantným zdrojom a má len nezáväzný charakter a slúži len na informatívne účely, pričom jediným orgánom, ktorý vie relevantne a správne vyhodnotiť RPMN je Národná banka Slovenska. Žalobca vo svojom vyjadrení odmietol aj námietku premlčania, keďže zosplatnenie úveru sa uskutočnilo v r. 2022 a žaloba bola podaná v marci 2025, teda v rámci trojročnej premlčacej doby, preto má za to, že jeho nárok nie je premlčaným. Rovnako za neopodstatnenú považoval aj námietku žalovanej o nútenom poistení, ktoré bolo dobrovoľné a žalovaní mali na výber z viacerých možností, poistenie preto nebolo podmienkou získania úveru.

6. Žalovaná vo svojej duplike, doručenej súdu dňa 28.11.2025 zotrvala na argumentácii uvedenej v podanom v odpore. Tvrdila, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že konal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Zb.z., nepreukázal ani platné zosplatnenie úveru, kedy podľa žalovanej nestačí len tvrdiť odoslanie zásielky, ale je nevyhnutné preukázať aj jej doručenie, resp. splnenie podmienok pre fikciu doručenia spôsobom, ktorý nie je pre spotrebiteľa neprimeraný. Pokiaľ žalobca tvrdí, že zásielky boli vrátené ako nedoručiteľné, musí podľa žalovanej predložiť aj obálky s vyznačeným dôvodom vrátenia, aby bolo možné preskúmať, či boli splnené podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia a nejedná sa len o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá prenáša na spotrebiteľa neprimerané riziko nedoručenia. Súčasne žalovaná zotrvala aj na námietke ohľadne nešpecifikovania splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru, ktorá v tomto úkone absentuje, a teda zosplatnenie úveru nebolo platným úkonom. Vzhľadom na tieto závery žalovaná zotrvala na tom, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo, a celý dlh sa nestal splatným naraz. V tomto prípade sa preto podľa žalovanej premlčujú jednotlivé mesačné splátky samostatne a vzhľadom k tomu, že úverová zmluva je z roku 2018 a žalovaní prestali splácať už dávnejšie, značná časť jednotlivých splátok je podľa žalovanej už premlčaná.

7. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 07.01.2026, opätovne v prílohe priložil výpis zo sociálnej poisťovni o príjme žalovaného a žalovanej, spolu s výpisom zo spoločného registra bankových informácií z dátového zdroja „Eurisc“ o všetkých peňažných záväzkoch žalovaných v čase žiadosti o úver. Uviedol, že žalovaní deklarovali pri podaní žiadosti o úver rodinný stav ženatý, vydatá, s počtom vyživovaných detí 0. V čase žiadosti o úver disponovali vlastným bývaním, boli obaja zamestnaní, so záväzkom na iné úvery, pôžičky, zrážky, výživné, či iné výdavky 0 Eur. Žalovaní deklarovali, že mali čistý mesačný príjem 570 Eur a 510 Eur. Žalobca uviedol, že overil správnosť údajov aj z dostupných registrov, a to dopytom do Sociálnej poisťovne a do spoločného registra bankových informácií, s poukazom na ustanovenie § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Z výpisu zo sociálnej poisťovne sa potvrdili tvrdenia o príjmoch zo závislej činnosti, pričom príjem žalovaného potvrdila Sociálna poisťovňa vo výške 627 Eur a príjem žalovanej vo výške 561 Eur. Žalobca preto akceptoval deklarovanú výšku príjmov a pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať úver podľa opatrenia č. 10/2017 NBS počítal s príjmom žalovaných v súhrnnej výške 1080 Eur. Žalovaní mali 3 spoločné záväzky, splátkový úver vo výške zostatku 13 384 Eur s mesačnou splátkou 261 Eur, dve kreditné karty s úverovým rámcom 9 600 Eur s mesačnou splátkou vo výške 89,- Eur. Okrem uvedeného mala žalovaná aj nesplátkový úver vo forme povoleného prečerpania s výškou úverového rámca 703,- Eur, pri ktorej postupom podľa § 2 ods. 9 opatrenia č. 10/2017 účinného v čase poskytovania úveru určil mesačnú splátku čo do rozsahu 3 % celého rámca $703 \times 0,03 = 21,09$ Eur. Všetky výdavky na peňažné záväzky teda predstavovali u žalovaných 351,32 Eur, výška príjmu 1080 Eur, celkové náklady: celková výška čistého príjmu - životné minimum - životné minimum na ďalšiu spoločne posudzovanú osobu - 15 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, čo predstavuje 449,87 Eur. Žalobca skúmal aj celkovú zadlženosť podľa § 6a opatrenia č. 10/2007, kedy v prípade ukazovateľa schopnosti splácať úver hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1 a v prípade posúdenia celkovej zadlženosti hodnota nesmie prekročiť hodnotu 8. V prípade prekročenia vyššie uvedených hodnôt, veriteľ nesmie poskytnúť úver spotrebiteľovi, nakoľko sa neosvedčila jeho platobná schopnosť. S poukazom na tieto prepočty v kontexte s opatrením a zákonom daných podmienok, boli žalovaní v čase posúdenia platobne schopní splácať úver.

7.1. K namietanému nedoručeniu výziev pred zosplatnením úveru a samotným oznámením o zosplatnení úveru, žalobca uviedol, že predložil súdu okrem podacích hárkov aj vrátenú doručenkú k výzve, ktorou oznámil mimoriadnu splatnosť úveru žalovanému. V prípade výzvy o mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá bola adresovaná žalovanej, predložil vrátenú obálku, t.j. vrátenú doručenkú, ktorá nebola doručená žalovanej z dôvodu neprevzatia si zásielky v odbernej lehote. Má za

to, že túto výzvu riadne doručil žalovanej, ktorá mala výzvu k dispozícii na prevzatie, avšak v štandardnej 18-dňovej lehote tak neurobila.

7.2. K tvrdenej neplatnosti právneho úkonu o mimoriadnej splatnosti úveru žalobca uviedol, že sa s právnym názorom žalovanej nestotožňuje, ani s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, napriek smerovaniu rozhodovacej praxe v súvislosti so špecifikáciou splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala a považuje ho za neprijateľné. Má za to, že žalovanej od počiatku bol známy jej záväzok v podrobnom rozsahu, preto špecifikácia sumy o omeškaní v kontexte poznania každej jednej splátky jej splatnosti, výšky, ako aj vnútornej skladby napĺňa požiadavku jasnosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu upozornenia pred zosplatnením voči spotrebiteľovi. V prípade, že by sa súd s vyššie uvedeným názorom žalobcu nestotožnil má za to, že je povinnosťou prvoinštančného súdu posúdiť celý nárok a skúmať ho aj po vzhľadnutí neplatnosti zosplatnenia a je presvedčený, že neplatnosť zosplatnenia nie je dôvodom pre späťvzatie jeho návrhu v celom rozsahu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre (uznesenie sp. zn. 8Csp/9/2025 zo 16.07.2025), podľa ktorého samotným zosplatnením dlhu sa nemení podstata ani existencia zmluvného nároku, ktorý aj po zosplatnení vychádza stále z rovnakého skutkového a právneho základu, t.j. zmluvy o pôžičke a porušenia povinnosti žalovaným plniť, pričom otázka posúdenia splatnosti pohľadávky a počiatku plynutia premičacej doby predstavuje otázku právu, ktorú súd posudzuje v rámci zásady „iura novit curia“, teda súd pozná právo. V tomto smere Krajský súd v Nitre poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, spisová značka 9Cdo/317/2021 zo dňa 28.09.2022. Rovnako žalobca poukázal aj na obdobné stanovisko zaujaté Krajským súdom v Prešove, v uznesení sp. zn. 2CoCsp/7/2025 zo dňa 19.06.2025, ktorý uviedol, že aj v prípade, ak sa úver nestal splatným jednorazovo, žalobca má podľa názoru odvolacieho súdu nárok na úhradu všetkých jednotlivých splátok, ktoré sa stanú splatnými do momentu vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie po opätovnom prejednaní a rozhodnutí predmetného sporu, a ktoré neboli doposiaľ uhradené ani nie sú premičané v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka prvej vety. Vzhľadom na tieto názory odvolacích súdov má žalobca za to, že ak by mu aj súd nepriznal celý nárok, je povinný posúdiť oprávnenosť nároku čo do rozsahu nepremičaných nezaplatených splatných splátok, a keďže žalovaní požiadali žalobcu aj o odklad 6-ich splátok, má tento odklad význam pre posúdenie premičania jednotlivých splátok, keď v oboch prípadoch veriteľ vyhovel žiadosti žalovaných, v dôsledku čoho nedošlo k splatnosti splátok pôvodne splatných k 10.12.2020, 10.01.2021, 10.02.2021, 10.03.2021, 10.04.2021, 10.05.2021 a posunula sa aj konečná splatnosť úveru z pôvodného termínu konečnej splatnosti 10.04.2026 na 10.10.2026. V dôsledku vyhovenia opätovnej žiadosti o odklad 6-tich splátok žalovaných zo dňa 09.06.2021, opäť nenastala splatnosť splátok pôvodne splatných k 10.06.2021, 10.07.2021, 10.08.2021, 10.09.2021, 10.10.2021, 10.11.2021 a opäť nastala zmena aj v termíne konečnej splatnosti úveru a po ďalšom odklade bol tak termín konečnej splatnosti úveru posunutý k 10.04.2027.

8. Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 7.1.2026 z dôvodu vykonanej čiastkovej úhrady vo výške 50,- Eur dňa 18.03.2025, zobral návrh v rozsahu 50,- Eur z uplatnenej istiny späť a žiadal konajúci súd, aby konanie v tejto časti zastavil.

9. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na 19.01.2026, ktorého sa sporové strany nezúčastnili, svoju neúčasť na vytyčenom pojednávaní ospravedlnili: žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 07.01.2026 a právny zástupca žalovanej písomným podaním zo dňa 13.01.2026.

10. Žalobca si žalobou podanou na upomínacom súde uplatnil svoj nárok pôvodne voči žalovaným: D. B. a A. B. ako spoludlžníkom. Spoločné záväzkové vzťahy sú všeobecne upravené v ustanovení § 511 až § 515 Občianskeho zákonníka. Ide o záväzky, keď na strane dlžníka, či veriteľa vystupuje vo vzťahu k tomu istému dlhu, či pohľadávke viac osôb. Spoločné záväzky tzv. pasívna solidarita je upravená v § 511, ktorá spočíva v solidarite na strane dlžníkov. Dlh je solidárny, ak je niekoľko dlžníkov zaviazaných na to isté plnenie tak, že veriteľ môže od ktoréhokolvek z nich požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo niektorý dlžník splní dlh, oslobodí tým aj ostatných dlžníkov. Pri tejto forme solidarity zodpovedajú veriteľovi viacerí dlžníci, ktorí mu dlhujú to isté plnenie spoločne a nerozdielne. Ak celý dlh splní jeden zo spoludlžníkov, povinnosť ostatných dlžníkov zanikne. Z vyššie uvedeného zároveň vyplýva, že je len na úvahe veriteľa, či si bude celé plnenie alebo len časť tohto plnenia uplatňovať od niektorého z dlžníkov, alebo od všetkých solidárnych dlžníkov naraz. Pasívne vecne legitimovaný je preto ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Jedná sa o tzv. samostatné spoločenstvo, charakterizované tým, že každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne, a teda v danom prípade každý solidárny dlžník koná sám

za seba, voči každému z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté, a jeho procesné úkony nezaväzujú ostatných žalovaných.

10.1. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp zn. 5Cdo/1/2018 a uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015, podľa ktorých, ak platobný rozkaz nebolo možné doručiť len jednému z viacerých solidárne zaviazaných dlžníkov (žalovaných) a ostatní žalovaní nepodali proti platobnému rozkazu odpor, ohľadom nich platobný rozkaz nadobudne účinky právoplatného rozsudku. O ich povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo preto právoplatne rozhodnuté, a teda nemôže byť táto vec prejednaná znova.

10.2. Vzhľadom na vyššie uvedené právne názory súd konštatuje, že voči žalovanému 1/ D. B. nadobudol platobný rozkaz vydaný upomínacím súdom účinky právoplatného rozsudku, nakoľko mu bol riadne doručený do vlastných rúk a nepodal voči vydanému platobnému rozkazu odpor (platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.06.2025 (č.l.77 spisu)), preto predmetom konania pred Okresným súdom Lučenec ostal len nárok voči dlžníčke - žalovanej 2/ A. B., ktorá voči platobnému rozkazu podala riadne odôvodnený odpor.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

11.1. Žalobca v postavení veriteľa uzatvoril s Róbertom Oláhom ako dlžníkom a žalovanou A. B. ako spoludlžníčkou dňa 05.04.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka, č. úverovej zmluvy 1831035068, na základe ktorej poskytol D. B. a žalovanej A. B. účelový úver určený na refinancovanie vo výške 18 000,- Eur, ktorý sa žalovaná spolu s D. B. zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach po 262,83 Eur, splatnosť prvej mesačnej splátky mala nastať dňa 10.05.2018, pri počte splátok 96 mesiacov, s termínom konečnej splatnosti úveru 10.04.2026, s výškou mesačnej anuitnej splátky (úroky + istina úveru) 241,23 Eur, s mesačnými nákladmi spojenými s poistením schopnosti splácať úver 21,60 Eur, s výškou poslednej mesačnej splátky 262,24 Eur, s fixnou úrokovou sadzbou 6,50 % p.a., RPMN 9,30 % p.a., s priemernou RPMN 8,75 % p.a., odplatom za poskytnutie úveru 7,94% p.a., najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 17,50 % p.a., celkovou čiastkou, ktorú má klient zaplatiť 25 231,09 Eur, pričom dlžníci požiadali aj o poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia. Zároveň dlžníci vyhlásili, že spĺňajú podmienky pre vznik poistenia.

11.2. Žalobca listom zo dňa 05.11.2022 s názvom „Upozornenie – výzva na splatenie dlžnej časti úveru,“ upozornil dlžníkov: D. B. a A. B. (žalovanú) na podstatné porušenie ustanovení zmluvy o úvere č. 1831035068 zo dňa 05.04.2018 a obchodných podmienok, keď ku dňu 05.11.2022 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1217,72 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1 208,72 Eur, poplatku 9 Eur a poistenia 0 Eur. Zároveň žalobca vyzval dlžníkov k úhrade uvedenej sumy do 15-tich kalendárnych dní s upozornením, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy, bude banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať od dlžníka i spoludlžníkov úhradu celej úverovej pohľadávky, resp. banka bude môcť postúpiť úverovú pohľadávku inej osobe.

11.2.1. Žalobca pripojil k uvedeným výzvam aj fotokópiu e-potvrdenky Slovenskej pošty preukazujúcu podanie zásielky pre dlžníka D. B. a spoludlžníčku A. B. dňa 05.12.2022, na adresu C. XXX, D. (č.l. spisu 27 a 29).

11.3. Písomným podaním: „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 02.12.2022, žalobca oznámil dlžníkovi D. B. a A. B. ako spoludlžníčke predčasné zosplatnenie celého dlhu k 02.12.2022 a požiadali ich o uhradenie celého zostatku dlhu vo výške 13 371,68 Eur v lehote 10-tich kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy.

11.3.1. Žalobca pripojil k uvedenej výzve na úhradu dlžnej sumy fotokópiu doručeníek z ktorých vyplýva, že uvedená výzva bola dlžníkovi D. B. doručená dňa 09.12.2022 a spoludlžníčke A. B. bola doručovaná na adresu C. XXX, D. a z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote vrátená dňa 28.12.2022.

11.4. Z listinného dôkazu: Aktuálny stav úveru ku dňu 28.02.2025 súd zisťuje, že žalovaní splácali poskytnutý úver pravidelnými splátkami od 10.05.2018 až do roku 2021, kedy sa začali dostávať do omeškania s jednotlivými splátkami, v dôsledku čoho žalobca ako veriteľ pristúpil dňa 02.12.2022 k zosplatneniu úveru.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka, účinného ku dňu 05.04.2018, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občiansky zákonník, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je podľa posúdenia súdu zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaní uzavreli zmluvu ako fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na daný spotrebiteľský úver je možné aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo dodatočnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.).

16. Žalobca svoj nárok na zaplatenie celého zostatku úveru odvodzoval v priebehu celého konania od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom obrana žalovanej bola prioritne zameraná namietaním neúčinnosti tohto zosplatenia pre nesplnenie si povinností veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to doručenia mu výzvy s upozornením na možnosť zosplatenia úveru, ako aj doručenia mu samotného oznámenia o zosplatení úveru a tiež nešpecifikovania splátky, ktorá zosplatenie vyvolala.

17. Čo sa týka posúdenia (ne) účinnosti zosplatenia úveru, žalovaní mali uhradiť prvú splátku úveru v zmysle zmluvy o úvere dňa 10.05.2018 a každú ďalšiu splátku vo výške 262,83 Eur vždy k 10. dňu v mesiaci. K mimoriadnemu zosplateniu úveru môže veriteľ pristúpiť po splnení zmluvných a zákonných podmienok to znamená, že zosplatenie úveru musí byť jednak dojednané v zmluve, resp. v obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy a zároveň musí byť v súlade so zákonnými podmienkami.

17.1. Žalobca predložením zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázal, že ako veriteľ bol oprávnený v zmysle Článku 4 bodu 4. 9. Zmluvy vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade omeškania dlžníka, resp. spoludlžníka so zaplatením splátok, ak je dlžník/spoludlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka/spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z prehľadu splátok a úhrad klienta vyplýva, že žalovaní pred zosplatením úveru splácali splátky úveru riadne až do roku 2021, kedy začali splácať nepravidelne a dostávali sa do omeškania so zaplatením jednotlivých splátok, čo oprávňovalo žalobcu ako veriteľa pristúpiť k zosplateniu úveru.

17.2. Zákonnú podmienku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je dodržanie postupu určeného v § 53 ods. 9 OZ, kedy veriteľ môže uplatniť svoje právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca preukazoval splnenie vyššie uvedenej zákonnej podmienky predložením listinného dôkazu: „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 05.11.2022, v ktorom veriteľ upozornil dlžníkov na nedoplatok na splátkach vo výške 1 208,70 Eur, ako aj na možnosť zosplatenia úveru v prípade neuhradenia dlžných splátok. Doručenie uvedenej výzvy podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ preukazoval fotokópiou e-potvrdenky Slovenskej pošty, podľa ktorej bola výzva doručovaná na adresu dlžníkov uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere, t.j. na adresu C. XX, D.. Následne žalobca pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu úveru dňa 02.12.2022, o čom dlžníkov informoval písomným podaním zo dňa 02.12.2022 a doručenie tohto zosplatenia preukázal predloženými fotokópiami doručeníek, z ktorej vyplýva, že dlžník D. B. si prevzal Oznámenie o zosplatení úveru dňa 09.12.2022 a spoludlžníčka (žalovaná) A. B. si oznámenie o zosplatení

neprevzala, zásielka bola vrátená na adresu odosielateľa dňa 28.12.2022 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

18. V prejednávanej veci bolo v prvom rade nevyhnutne zodpovedať otázku, či došlo k zosplatneniu úveru v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, keďže práve táto skutočnosť má dosah aj na samostatný nárok žalobcu. Žalobca na výzvu upomínacieho súdu, písomným podaním zažurnalizovaným na č.l. 37 spisu uviedol, že úver bol vyhlásený ako predčasne splatný pre omeškanie žalovanej so splátkou splatnou dňa 10.08.2022. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobca žalovaných vyzval na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na možnosť zosplatnenia listinou označenou ako: „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 05.11.2022, a teda súd nemá pochybnosť, že uvedená listina je výzvou predpokladanou ustanovením § 53 ods. 9 OZ ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatnenie úveru, avšak z obsahu listiny nevyplýva, pre ktorú konkrétnu splátku hodlá žalobca ako veriteľ úver zosplatiť, len špecifikuje výšku celkovej pohľadávky 1 208,72 Eur a upozorňuje na možnosť zosplatnenia v prípade nezaplatenia tejto dlžnej sumy. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ zvažuje zosplatnenie vo výzve absentuje. Rovnako aj z listiny označenej ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 02.12.2022 vyplýva, že veriteľ dlžníkom oznamuje mimoriadne zosplatnenie úveru ku dňu 02.12.2022 a obsahom vyhlásenia predčasnej splatnosti je aj výzva na splatenie zostatku úveru vo výške 13 371,68 Eur, avšak uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru vo výzve absentuje.

18.1. V prípade zosplatnenia dlhu musí právny úkon, ktorý zosplatnenie má vyvolať, obsahovať aj údaje o identifikácii splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v § 103 vety druhej a v § 101 OZ. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný, má oporu vo vykonanom dokazovaní. Už zo samotnej výzvy na možnosť uplatnenia zosplatnenia spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky môže byť predmetný úver predčasne zosplatený. Napriek tomu, že občiansky zákonník presne nedefinuje obsah predmetnej výzvy, tento obsah možno vydedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Ak ustanovenie § 53 ods. 9 OZ možnosť predčasného splatenia úveru podmieňuje uplynutím trojmesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne uvedená, čomu zodpovedá povinnosť viesť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí viesť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Keďže v § 53 ods. 9 OZ sa hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 OZ najskôr v lehote po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, pretože len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Ak má ísť teda o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškani so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky sumy omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa - dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Z upozornenia veriteľa musí jasne vyplývať, že zaplatením konkrétnej splátky, vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatnenie úveru.

18.2. Judikátorne relevantným rozhodnutím, v ktorom sa aj Najvyšší súd SR výslovne zaoberal otázkou nutnosti špecifikácie omeškanej splátky pri platnosti zosplatnenia úveru ako zásadnou právnou otázkou, je uznesenie z 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 a toto uznesenie bolo zverejnené aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 34/2025 s právnou vetou v znení: „ Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k zosplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka“. Právne vety („judikáty“) publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky tvoria základ ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom žiadne iné relevantné rozhodnutie dovolacieho súdu k tejto otázke neexistuje. Obdobný názor

bol ďalej rozvinutý aj v ďalších rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, napr. v rozhodnutí z 09.07.2025 sp. zn. 9Cdo/98/2023, ale aj v iných rozhodnutiach Najvyššieho súdu, napr. sp.zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, sp.zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, sp. zn. 9Cdo/98/2024 zo dňa 19.11.2025, sp. zn. 8Cdo/186/2024 zo dňa 02.12.2025, sp.zn. 7Cdo/57/2025 zo dňa 10.12.2025.

19. Súd uzatvára, že z obsahu výzvy zo dňa 05.11.2022 dlžníci nemali možnosť posúdiť, zaplatením ktorej konkrétnej splátky je možné odvrátiť predčasné zosplatnenie úveru a veriteľ im poskytol informáciu len o celkovej dlžnej čiastke vo výške 1 208,72 Eur. Žalovaná ako spotrebiteľka by mala disponovať informáciu o konkrétnej splátke, ktorú ak by zaplatila, bola by schopná predčasné zosplatnenie úveru odvrátiť. Zosplatnenie úveru má vážne následky pre dlžníka, a preto tento úkon veriteľa by mal byť dostatočne jasný a určitý, aby dlžník úhradou konkrétnej splátky, dokázal zvrátiť prípadné nebezpečenstvo zosplatnenia úveru. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že k platnému zosplatneniu úveru zo strany veriteľa nedošlo, nakoľko tento úkon je neurčitý, nejasný a s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka neplatný, preto zostalo právom dlžníkov aj naďalej poskytnutý úver splácať v zmysle zmluvných dojednaní, vždy k 10. dňu v mesiaci, až do konečnej splatnosti úveru.

20. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že hoci žalobcovi ako veriteľovi vznikol nárok na zaplatenie dlžnej sumy z jednotlivých splátok úveru, nemá však nárok na zaplatenie celého zostatku úveru z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, tak ako sa uvádza v podanej žalobe. Práve vzhľadom na skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe, kde si žalobca svoj nárok v spore vymedzil ako plnenie z úveru, ktorý mal byť predčasne splatný, nemohol súd priznať žalobcovi plnenie splatných splátok zo zmluvy o úvere, ale musel žalobu zamietnuť, v opačnom prípade by takýmto rozhodnutím prekročil rámec vymedzeného petitu, nakoľko by priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v samotnej žalobe, a to aj napriek tomu, že žalobca sa domáhal plnenia z rovnakej zmluvy, no po skutkovej stránke tvrdil, že došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru. Ak by súd bez procesnej aktivity žalobcu priznal uplatnený nárok v rozsahu splatných splátok spolu s príslušenstvom, prekročil by žalobný návrh, a to ešte v spore s ochranou slabšej strany, čím by porušil zásadu „ne ultra petitem“, čo by spôsobilo porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, spisová značka 4Cdo/85/2021 z 12.02.2024, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17 CoCsp/6/2024).

21. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel súd k záveru, že nie je možné žalobe vyhovieť, a to napriek vzniku nároku žalobcu na zaplatenie jednotlivých nepremličaných splátok úveru, preto nemalo právny význam zaoberať sa ani bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou namietaného spotrebiteľského úveru.

22. Pre úplnosť súd dodáva, že ak si veriteľ uplatňuje na súde ako spotrebiteľský spor dlžnú sumu titulom zosplatnenia, ktorú aj vyčísliť, a následne, ak by aj v dôsledku zistenia, že na zosplatnenie nebol splnený zákonný predpoklad si začal uplatňovať túto sumu alebo jej časť titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa názoru súdu o takú podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods. 2 CSP za zmenu žaloby, pričom v spotrebiteľských sporoch podľa § 294 CSP zmena žaloby nie je možná a zákon takúto zmenu v prípadoch, ak je žalovaným spotrebiteľom nepripúšťa. Preto, ak žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru a v dôsledku právneho posúdenia súdu považoval súd zosplatnenie za neúčinné a neplatné, nie je v možnostiach súdu nárok posudzovať inak, napr. ako plnenie jednotlivých nepremličaných zosplatnených splátok, ktoré navyše zo strany žalobcu špecifikované neboli, nakoľko by v danom prípade išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, čo je pri spotrebiteľskom spore neprípustné.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP (1), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP (2), o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O trovách konania rozhodol súd na základe zásady úspechu. Keďže súd žalobu zamietol, v časti zamietavého výroku bola plne úspešná žalovaná a patrí jej náhrada trov v plnom rozsahu. V časti, v ktorej súd konanie zastavil, súd rozhodol na základe zásady zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je súd pri rozhodovaní o trovách povinný skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení na oboch procesných stranách, teda je potrebné z procesného hľadiska posudzovať otázku, ktorá zo strán sporu zastavenie konania zavinila. Predmetné konanie bolo zastavené pre správanie žalobcu, ktorý vzal svoju žalobu späť z dôvodu čiastkovej úhrady na strane žalovanej, ktorá však bola vykonaná ešte pred podaním žaloby. Podľa tvrdenia žalobcu, k úhrade čiastky 50,- Eur malo dôjsť dňa 18.03.2025, k podaniu žaloby na upomínací súd až 19.03.2025, teda žaloba bola v časti 50,- Eur podaná zo strany žalobcu nedôvodne, keďže už v čase podania žaloby bola čiastka 50,- Eur zo strany žalovanej uhradená. Späťvzatie žaloby nebolo spôsobené správaním žalovanej, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania aj v tejto časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.